

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicis & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

LXXXIX. De osculo à sponsa desiderato, id est, Spir. S.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

nos data non
vulganda; Nec
data propter alios
occultanda,
hic charitas:
ibi humilitas
periclitatur.

a Cant. 1. a
b Matt. 11. d
Osculum Pa-
tris & Filii
Spiritus san-
ctus.
c Matt. 16. c
d 1. Cor. 2. e

e Galat. 4. b
Per osculum
quid sponsa de-
sideret, nempe
cognit. Verbi
Dei, & verit.
amorem.

f Matt. 7. b

partiri. Ita sanè obtinebimus illud Spiritus sancti donum, quod vocatur *disceratio spirituum*, si & ea quæ nobis tantum congruunt, nobis reservemus; & ea quæ ad aliorum utilitatem conferuntur, nobis largiamur & proximis.

S E R M O LXXXIX.

De oculo à sponsa desiderato, id est, Spiritu sancto.

Osculetur me osculo oris sui^a. Os Patris intelligitur Filius. Nemo autem novit Filium nisi Pater, & nemo novit Patrem nisi Filius, & cui voluerit Filius revelare^b. At verò cuicumque fit ista revelatio, sive Patris, sive filii, non fit nisi per Spiritum sanctum. Hinc est quòd cum Petrus dixisset Domino: Tu es Christus Filius Dei vivi: ille respondit: Beatus es Simon Barjona, quod interpretatur, filius columbæ: quia caro & sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus qui est in cælis. Et Apostolus cum præmisisset quod oculus non vidit, & auris non audivit d, & cætera: statim subjunxit, nobis autem revelavit Deus per Spiritum suum. Videtur ergo sponsa gratiam habere Spiritus sancti, per quam cognoscat Filium æqualem Patri. Nec dicit, *osculetur me ore tuo* (quod solius Filii est dicere) non cujusquam creaturæ: quippe quæ nullo modo potest esse æqualis Patri, sed *osculo oris sui*. Porro osculum commune est osculantis & osculati. Si igitur se invicem osculantur Pater & Filius, quid est eorum osculum nisi Spiritus sanctus?

Hoc itaque flagrat sponsa osculari, *osculetur me*, inquiens, *osculo oris sui*. Hoc osculum testatur etiam Paulus eam accepisse, cum dicit e: *Quoniam estis filii, misit Deus Spiritum Filii sui in corda nostra, clamantem Abba Pater*. Hoc osculum pollicebatur, & ipse Salvator, cum ad instantiam orationis exhortaretur discipulos. *Si vos, inquit f, cum sitis mali, nostis bona data dare filiis vestris, quanto magis Pater vester qui in cælis est dabit bona, id est Spiritum bonum petentibus se?* Ex hujus osculi impressione suscipit anima rationalis ab ipso sponso suo Verbo Dei cognitionem, & amorem veritatis, quæ duo quasi labia imptimit ei ipsa Dei virtus & Dei sapientia. Siquidem sapientia cognitionem, virtus confert amorem. Habet & ipsa anima similiter duo labia, quibus osculatur sponsum suum, id est rationem & voluntatem. Rationis est percipere sapientiam, voluntatis virtutem. Si sola ratio percipiat sapientiæ cogitationem, & voluntas non habet virtutis amorem, non est plenum osculum. Aut si sola voluntas obtineat amorem, ratio minime percipiat cognitionem, nihilominus est semiplenum. Tunc verò plenum & perfectum est, quando & sapientia illustrat rationem, & virtus afficit voluntatem.

S E R M O LXC.

De triplici unguento, Compunctionis, Devotionis, Pietatis.

Maria